

Telegraful

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de M. Andreu Șaguna
 APARE SĂPTĂMĂNAL

2 ex. (Of.)
 Asociațiunea pentru literatura română și
 cultura poporului român
 Sibiu

Str. Șaguna 8

Andreu Șaguna

<p>Abonamentul: Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.</p>	<p>Articole și corespondențe se adresează Redacției Telegraful Română, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază,</p>	<p>Prețul inserțiunilor un șir petiț 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.</p>	<p>Abonamentele și inserțiunile se adresează Administrației ziarului Telegraful Română, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45</p>
---	--	--	---

Solidaritate națională

Din întâmplarea dureroasă care ne-a sguudit sufletul la sfârșitul săptămânii trecute, trebuie să învățăm și mai mult că avem datoria să fim solidari, că uniunea deplină între toți Români este porunca cea mai imperativă a împrejurărilor actuale. Prea ne-am criticat unii pe alții ani de-a rândul, prea am dus la exagerare dușmănia între noi. Astăzi vedem cum acest duh de învrăjbită a orbit atât de mult unele biete minți de adolescenți, încât în pornirea lor de răzbunare nu le-a mai păsat că actul lor poate să aducă prăpădul peste neamul întreg.

Spiritul nenorocit de critică exagerată și exclusivă a fost o calamitate. Pentru mulți nimic ce făcea stăpânirea nu era bun. Duși pe lunecuşul criticii negative, întindeau peste toate un aspect sumbru: totul era așa de rău, neamul întreg se afla într-o așa de mare suferință și strămtoare, încât nu mai exista nici o speranță și nici un temei de încredere în viitor. Era un dezastru sufletesc să stai să asculți un sfert de ceas la asemenea oameni. Te despărțeau de scuraj, cu un sentiment de crepuscul fatal, cu resorturile vieții frânte. Se dădeau acești oameni perfect de bine informați în toate privințele și cu siguranța lor te smulgeau din rezerve tale, deși ai experiat de multe ori că informațiile lor sunt construite puțin și de ei înșiși sau de cei dela cari le-au primit.

Îți trebuia un puternic efort și un apel la cea mai calmă judecată și la cele mai sănătoase rezerve de optimism ca să împrăștii pe urmă vâlul de vraje rea care ți-s-a aruncat pe ochii sufletului.

Dar trebuie să ne gândim că sunt bieți adolescenți, fără experiența exagerărilor în gura unor oameni pe cari îi respectă, fără puțința rectificărilor prin propria cunoaștere și înțelegere a lucrurilor, adolescenți cu firea ușor de aprins, cari nu pot avea calmul unei judecăți moderate și capabilă de-a descoperi și stabili nuanțe, ci văd lucrurile în mare, pornesc înfierbântați într-o parte sau alta, condamnă total sau proslăvesc total o persoană sau o stare de lucruri. Nu e deci de mirare dacă unii dintre ei cad victime atmosferii păcătoase de critică oarbă și exagerată, care subsista până mai ieri și care poate mai subsistă și azi.

Această boală sufletească a societății românești trebuie combătută cu toată puterea, în primul rând, printr-o autodisciplină personală. Trebuie să dispară pentru totdeauna ultimele resturi ale ei, dacă mai există. Fiecare trebuie să-și pună frâu gurii, să nu dea nici un verdict despre un lucru sau despre o persoană de or-

din public până nu e precis informat și și atunci până nu a luat în considerare în toate cauzele și în tot ansamblul, până nu a înțeles bine acțiunea respectivă a acelei persoane.

Aceasta o vom putea face numai dacă vom înălța în suprema cinste și cult o virtute care se opune spiritului de critică: iubirea nesfârșită de neam, încrederea în el, solidaritatea între toți fiii neamului. Cine își iubește neamul cu adevărat, acela nu va ură, nu va critica, nu va lovi în nici unul din exemplarele națiunii sale, ci dacă acel exemplar într-adevăr nu e la înălțimea cerințelor, va căuta să-l îndrepte cu cuvântul, cu dragostea, va căuta însă să-l și înțeleagă, să vadă și laturile bune cari pot decurge din lucrarea lui.

Îndreptarea cea mai mare ce o poți aduce în viața națională e să faci tu mai bine și prin frumusețea pildei tale și prin căldura cuvântului tău să lărgesci cercul celor cari fac mai bine.

Tăria popoarelor a stat totdeauna și stă în solidaritatea lor, în cheagul dintre membrii lor. Să luăm pildă dela anumite neamuri din continentul nostru cari sunt astăzi atât de tari pentru că sunt însuflețite de o solidaritate impunătoare, de o disciplină de fier, de o încadrare totală a fiecărui în acțiunile pornite de cei ce au conducerea. Azi mai mult ca oricând unirea face puterea. Fără unirea deplină, dinamică, în cuget, în simțiri și fapte, nici un neam nu poate rezista valorilor uriașe ale istoriei actuale, cari stau să măture tot ce-i slab din existență. Să ne iubim unii pe alții toți Români, căci numai în această iubire stă mântuirea fiecăruia din noi și a noastră a tuturor ca neam. Toate diferențele de concepții, toate deosebiri întemeiate pe vechile împărțiri în partide, pe resentimente personale, pe antecedente de orice fel, să le socotim lucruri caraghioase de mici pe lângă ceea ce trebuie să formeze datoria și grija cea mare a tuturor: apărarea independenței și existenței naționale. Cât de rău mi s'ar părea fratele meu Român, e fratele meu și e mai bun de mii de ori decât un străin. Cât de vrednice de critică mi

s'ar părea stările din Țara mea, sunt infinit mai bune decât cele pe cari le-aș avea ca Român când mi-aș pierde independența, când Țara mea n'ar mai fi liberă.

Ceeace ne trebuie azi mai mult decât orice e dragoste, dragoste, dragoste pentru frații cei de-un neam. Dacă ne trebuie o predică națională azi, e predica dragostei între noi. Credința și munca pentru Țară și Rege e bine că se propovăduiesc azi mult. Dar temelie lor e dragostea de neam. Aceasta ar trebui să se introducă în lozincile noastre, în educația tineretului, în convorbirile și practica noastră zilnică. O dragoste concretă, cătră tot Românul cu care conviețuiesc și cu care am de lucru. Nu o dragoste abstractă, care afirmă iubirea de neam, dar urăște și lovește pe frații de-un sânge cu cari ajunge în oarecari relații.

În fratele meu mă aflu eu însumi. Urându-l pe el și exterminându-l pe el, mă extermin pe mine însumi, cel puțin într-o anumită măsură. Prin ură nu se poate zidi nimic, cu atât mai puțin o unitate și o putere națională. Puterea și conștiința națională atâta cât o avem azi, libertatea și bunurile de cari ne bucurăm actual, sunt rodul iubirii înfocate de neam a unor mari fii ai lui din trecut. Iar slăbiciunile și neajunsurile de cari suferim sunt produsul urilor și al neînțelegerilor dintre Români. Cine vrea să întărească conștiința națională și să sporească forțele neamului, alimentând astfel spiritul de jertfă al generațiilor ce vor veni, să-și iubească neamul ca marii noștri înaintași. Numai numele iubitorilor de neam rămâne în amintirea urmașilor împodobit de binecuvântările lor. Cei ce-au trăit numai prin pasiunea războaielor, cei cari n'au fost în stare să treacă peste resentimentele și rachiunile personale, cei cari nu s'au putut ridica la îmbrățișarea neamului întreg în concretizările lui individuale și în existența lui dealungul veacurilor viitoare, aceia în loc de-a fi contribuit cu ceva la întărirea puterilor de viață ale națiunii, la ridicarea conștiinței ei și la înmulțirea patrimoniului românesc, s'au făcut vinovați de-a fi slăbit și destrămat puterile de existență ale nației, prin acțiuni nesăbuite.

Dogma fundamentală a naționalismului e dragostea de neam și acțiunea pozitivă izvorâtă din ea. «Orice împărăție care se va împerechia întru sine, nu va sta». Să ne facem fiecare preot, ca și fiecare Român cu durere de neam, o misiune din propoveduirea consecventă, nedescurajată și nescăzută a acestei puteri, singura de viață dătătoare.

D. STĂNILOAE

Inmormântarea fostului prim-ministru ARMAND CĂLINESCU

In capitala țării, adânc cernite, s'au desfășurat Duminecă funeraliile naționale ale fostului prim-ministru Armand Călinescu, martirul României renăscute.

Îndată după sosirea la Ateneu a M. Sale Regelui, însoțit de Măria Sa Marele Voevod Mihai, la ora 9 dimineața, s'a început serviciul religios, săvârșit de un cler numeros, în frunte cu: I. P. S. patriarh Nicodim, înconjurat de I. P. S. mitropolit Nicolae al Ardealului, de PP. SS. LL. episcopii Partenie al armatei, Lucian al Romanului, Vasile al Caransebeșului, Nicolae al Clujului, Nicolae al Orăzii, Titu al Hotinului, Coșma al Dunării de jos, Nifon al Hușilor, Gherontie al Tomisului, Dionisie al Ismailului, și de arhierii Efrem Tighineanu, Emilian Târgovișteanu, Galaction Cordun, împreună cu întreg clerul capitalei.

Au rostit emoționante cuvântări: I. P. S. Sa patriarhul Nicodim, dnii generali Argeșanu prim-ministru, C. Argetoianu, Vaida-Voevod și prof. Vălcovici, — în luminoase cuvinte, deslușind fiecare, din viața celui dispărut, pilduitoarele sale însușiri.

Apoi Suveranul a adresat câteva cuvinte de îmbărbătare lui Barbu Călinescu, fiul defunctului.

Corlegiul funebru pleacă dela Ateneu spre gara de Nord, de unde trenul

mortuar se îndreaptă cătră Curtea de Argeș.

In toate stațiile, dela Pitești până la Curtea de Argeș, îndurerații săteni au coborât în gări, cu buchete de flori în calea trenului.

Sicriul cu rămășițele pământești ale fostului președinte de consiliu este coborât din vagonul mortuar de primarii rurali din plasa Curtea de Argeș și așezat în carul împodobit cu ramuri de brad și tras de șase boi. Cortegiul se îndrumază cătră cimitirul din deal al Curții de Argeș și e dus până la cavoul familiei Călinescu. Aici soborul de preoți, în frunte cu P. S. episcop Grigorie al Argeșului, oficiază prohodul. La sfârșit cuvintează dl Niculescu Lungu din partea țărănilor argeșeni, dnii reprezentanți ai minorităților și dl Gr. Gafencu, ministru de externe. Măria Sa Marele Voevod Mihai prezintă condoleanțe doamnei Armand Călinescu. Sicriul este apoi coborât în cavou, muzica militară intonează «Rugăciunea», ear o companie dă onorul... celui ce și-a sacrificat viața pentru renașterea și consolidarea țării noastre.

Veșnică și binecuvântată să-i fie amintirea!

Probleme-Recensii-Comentarii

Ion Clopoșel, inspector general administrativ pentru Munții apuseni: *Satele răslețe ale României*, habitatul respirat din munții transilvăni și bănățeni; studiu de sociologie rurală. Editura „Alba” — Albalulia, 1939. — Vol. de 112 pg. Lei 85.

— Același: *Al. Papiu Ilarianu* în fața problemelor românești contemporane. Această editură. — Vol. de 124 pg. Lei 85.

Di profesor **Ion Clopoșel**, vechi publicist, și întemeietor al revistei de propagandă „Societatea de mâine” (1924), își continuă activitatea și în volumele mai sus amintite, care fac parte dintr-un ciclu de scrieri cuprinzătoare de probleme istorice și sociale ale României.

Studiul de sociologie rurală, *Satele răslețe ale României*, conține pe lângă conferința privitoare la programul de culturalizare a satelor, numeroase articole drept rezultate ale cercetărilor neobositelui autor, săvârșite „la fața locului” și favorabil comentate de profesorii noștri universitari și de alți intelectuali, cari nu pot decât să recunoască fără șovăire energia deosebită desfășurată mulți ani de-a rândul, cu neînfrântă strădanie, din partea dlui Ion Clopoșel, în scop de „a întocmi diagrama certă a stărilor pline de privațiuni, în care se sbat populațiunile cele mai obidite, mai slăbite ca stare materială, dar în același timp cele mai românești, mai dârze, mai vârtoase și mai oțelite în suferințele multisekulare”.

Munca temeinică, astfel pornită, a dat, și negreșit va mai da, roade tot mai înverdate și îmbucurătoare.

— Studiul asupra lui *Alexandru Papiu Ilarianu* este o inteligentă tâlmăcire a personalității excepționale, în viața publică a țării noastre, — o evocare a unei figuri cu viața sbuciumată, care s'a jertfit pentru cauza ardelenescă. Profesor universitar, jurist, istoric, procuror general, ministru de justiție, publicist, o decoare a baroului, Papiu a știut să țină, în aceste calități, totdeauna trează *ideea Ardealului asuprit*.

Autorul studiului a adâncit cu măiestrie caracteristicile omului luptător și deschizător de drumuri, — icoana celui ce „a reprezentat, cu o mare claritate de vederi, idealul comun economic și politic al tuturor românilor”.

Cartea dlui profesor Ion Clopoșel se înșiră cu vrednicie alături de biografia, cercetările, articolele și însemnările, aducătoare de merita cinstire memoriei lui Papiu și apărute, până acum, din condeele

unor eminenți profesori și scriitori contemporani. (e). — (De vânzare la Biblioteca arhidiecezană, Sibiu.)

Conferințe preoțești. — Conferința misionară de toamnă, a preoștii din tractul Târnava-mare, s'a ținut în Ernea la 12 și 13 August c.

În prima zi preoștii întruniți au săvârșit vecernia, urmată de mărturisirea credincioșilor veniți într'un număr impunător.

În ziua a doua, Duminecă, utrenia și sfânta liturghie au fost săvârșite de toți preoștii prezenți, în frunte cu părintele protopop, I. Dragolea. Predica zilei a fost rostită de părintele I. Cantor-Dupușul. S. Sa, prin pildele profund moralizatoare, a știut să împletească în predica sa adevărurile scripturistice, de milă și iertare, care s'au întipărit adânc în inimile ascultătorilor. A mai vorbit părintele protopop dând prețioase sfaturi pentru ascultători. A urmat apoi împărtășirea credincioșilor, cari s'au împărtășit în număr de peste 250 în frunte cu dascălul lor.

După masă la ora 3 tot în sobor s'a săvârșit sfințirea apei și sfântul maslu, înălțându-se rugăciuni pentru pace, pentru sănătatea tuturor, pentru îmbelșugarea roadelor pământului, și de mulțumită lui Dumnezeu pentru tot ceace El a dat popoului Său dreptcredincios.

A vorbit părintele I. Muntean-Pelișor, arătând credincioșilor că datoria tuturor este de-a ne lipi mai mult de sfânta biserică, de-a urma cu mai multă stăruință poruncile sale, căci numai așa vom putea scăpa din primejdiile de ori unde va veni ele și vom fi pururea liberi cu trupul, iar cu sufletul neprihănit.

După ce credincioșii au fost stropiți cu apă sfințită, s'au dus cu toții la ale lor, mulțumiți în suflete de clipele înălțătoare trăite, iar preoștii a trecut în școala primară de stat unde părintele protopop Ion Dragolea, la ora 5 p. m., deschide ședința intimă făcând o descriere a preotului misionar și aducând la cunoștiință unele dispozițiuni ale Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc.

Părintele T. Radu-Alma prezintă apoi lucrarea: „Preotul în Serviciul social la sate”. Lucrarea a stârnit vii discuții în jurul rolului care îl are de îndeplinit preotul în cadrele Căminului cultural.

Părintele N. Medeșan-Șmig, prezintă o dare de seamă asupra cărții: „Mirenii în biserică” de Dr. L. Stan. Recenzentul a reușit să facă un concis și instructiv rezumat al ei.

Di Leonte Radu, absolvent de teologie, prezintă lucrarea cu caracter dogmatic „Extazul”. Domnia Sa face unele considerațiuni asupra posibilităților omenești de-a cunoaște pe Dumnezeu și felurile etape și forme ale acestei cunoașteri. Tema, interesantă, cu un bogat material informativ, a făcut o deosebită impresie asupra ascultătorilor. — Pr. I. C.

— Cercul religios I Mediaș, a ținut ședință în parohia Moșna, jud. T. Mare, Duminecă 24 Septembrie 1939. Dimineața s'a slujit sfânta slujbă (utrenia și liturghia) de un sobor de preoști în frunte cu părintele D. Filimon, președintele cercului, făcându-se și rugăciuni pentru pace.

La sfârșitul sfintei liturghii părintele D. Filimon-Dârlos, a rostit o predică îndobită cu nimerite citate din Sf. Scriptură.

La ora 2 d. m. după vecernia și sfințirea apei celei mici, s'a slujit parastas pentru fostul prim-ministru, Armand Călinescu. La sfârșitul sfintelor slujbe a vorbit părintele M. Maier-Bratei, despre: „Cultul eroilor în Biserica ortodoxă”, precum și despre fostul prim-ministru *Armand Călinescu*, răpus mișește la datorie. Credincioșii, cari abia mai încăpeau în sfânta biserică, au vărsat lacrimi de durere împreună cu preoștii slujitori.

Apoi s'a făcut inaugurarea caselor parohiale, ridicare prin munca și străduința părintelui P. Pătărău, parohul locului. Păr. D. Filimon, a adus mulțumiri părintelui P. Pătărău pentru munca depusă până ce a ridicat acele case, care în anul 1935 când am mai ținut cerc acolo, nu erau încă nici începute. De asemeni a adus mulțumiri părintelui M. Maier tuturor bunilor credincioși din parohia Moșna, cari au știut să dea păstorului lor ascultarea cuvenită și cari au alergat și acum cu mic cu mare la sfintele slujbe făcute cu această ocazie, dând dovadă că în sufletul lor este vie credința în Domnul Iisus Hristos și sfânta Lui Biserică. A mai vorbit părintele Roman-Nemșa, în același sens.

La sfârșit a luat cuvântul părintele Pătărău, arătând greutățile avute cu ridicarea acestor case parohiale și mulțumirea pe care o are acum când Domnul l-a învrednicit să le vadă terminate. Aduce mulțumiri sincere celor care au venit în parohie pentru a semăna sămânța cea bună în sufletele parohienilor din Moșna. Roagă pe Domnul să facă ca această sămânță să aducă rod însușit și înmiit. La urmă toți credincioșii s'au botezat că apă sfințită.

În ședința intimă predicile părintelui D. Filimon și părintelui M. Maier au fost declarate de către preoștii prezenți deplin reușite.

La discuția problemelor liturgice și pastorale, preoștii și-au arătat mulțumirea

sufletească față de iubitul lor păstor sufletesc I. P. S. Sa mitropolitul *Nicolae*, care, în aceste timpuri de grea încercare a împărtășit preoșilor Săi frumoase sfaturi și îndrumări pastorale. — Pr. M. M.

— Parohia ortodoxă română din *Cunța*, protopopiatul Mercurea, a avut în vara aceasta adevărate bucurii duhovnicești.

Duminecă, 17 Septembrie, s'a ținut conferința cercului religios Gârbova în parohia aceasta, la care au participat toți preoștii cercului.

Utrenia și liturghia au fost slujite de soborul acestui cerc, iar la priceasnă a predicat părintele *N. Opreș*, tratând subiectul: „Crucea Domnului armă de apărare contra protivnicilor”.

După sfânta liturghie părintele *II. Geleriu* și-a rostit conferința cu subiectul: „Rolul Bisericii ortodoxe pentru consolidarea neamului românesc în trecut și în prezent”, arătând credincioșilor că fără biserică și fără credință în Dumnezeu nu este cu putință a purta sarcina și a face față împrejurărilor care ne sânt ursite să le trăim.

Aoi s'a cetit rugăciunea de deslegare și iertare a păcatelor, după care s'a făcut sfințirea apei celei mici și rugăciunea la vreme de primejdii.

Credincioșii prezenți în însemnat număr, împreună cu străjerii și premilitarii, au fost unși cu unt de lemn și stropiți cu aghiasmă.

Împărtășii de darurile dumnezeiești și binecuvântări, creștinii au plecat mulțumiți și mângăiați sere casele lor.

Preot A. Străuț.

Din trecutul parohiei Corbi. — În parohia Corbi, prot. Avrig, au trăit preoști dintre cei mai activi, ale căror nume stau scrise în cartea bisericii noastre.

Unul dintre aceștia a fost: *Ioan Popovici*, „protopopul Corbilor”, cum îl numește răp. părinte Matei Voileanu în cartea sa: „Icoane din viața bisericii”. Protopopul fusese și *asesor consistorial*, în care calitate prezidează o parte din cele 91 ședințe, cum spune protocolul „sessiei Consistorialicești” din anul 1804.

Fiul protopopului din Corbi era *Nicolae Popovici*, rânduit prin „decret gubernalicesc lângă Consistorium spre ajutor (pro-adjuncto), Notărașul consistorialicesc”.

Al doilea protopop al Corbilor a fost *Candit Popovici*, despre care fac amintiri broșura „Organizarea românilor olteni” 1918, scrisă de răp. protopop *Nicolae Borzea-Făgăraș*, și cele două cruci: una lângă șoseaua națională la Făgăraș, alta în cimitirul bisericii ortodoxe române din Corbi.

* FOIȘOARA *

BISERICA ȘI SERVICIUL SOCIAL

de Pr. C. ZOICAN

(2)

Experiența istorică a demonstrat cu prisosință, că socializarea scepticismului religios a paralizat pulsația conștiinței morale și a tras după sine dezastruoase decadente culturale și naționale. Omenia, caracterul, conștiința datoriei, spiritul de jertfă, nu pot să apară și să se împună în lume, decât atunci, când în sufletul tineretului se va deștepta nu simțul unei îndeletniciri legalizate și provizorie, ci simțul unei misiuni divine ce vine de dincolo de lege. Sau mai bine spus, atunci, când acest tineret va fi încalzit, entuziasmat și inspirat de singurul și copleșitorul „ideal evanghelic” de Hristos. Nu este alt ideal prin puterea cărui să se poată realiza și valorifica, mai bine, și mai intens, nobilele însușiri ale sufletului omeneșc. Modelul autentic al unei covârșitoare personalități, ce depășește peste timp și spațiu, chipul geniilor și oamenilor de vocație, este Hristos. El este „calea, adevărul și viața”. Cu Hristos în inimă și în minte, trebuie să sporească tineretul, la munca nobilă, de ridicarea satului, de creștere a țaranului și de naștere a neamului.

Trebuie să se știe că, în primul rând, țaranul nostru simte o profundă dorință de învățatură scripturii, de mântuire sufletească. Morala evanghelică, dragostea de biserică și cultul pământului, formează axa vieții lui spirituale și de tradiție. Tineretul trebuie să cunoască și să

trăiască în cea mai perfectă comunitate cu această tradiție spirituală a țaranului. Aci va găsi curățenia simțirii, limpezimea credinței în Dumnezeu și dragostea de neam, nobile virtuți ce svănesc peste veacuri, din cultul eroilor străbuni, adormiți în leagănul visărilor de aur. Sub impulsul conștiinței acestui trecut, de glorie și credință, vor putea înflori și rodi între hotarele țării noastre, valorile superioare ale culturii și civilizației.

Misiunea tineretului de a înfăptui această vocație divină și socială, ce plutește peste drepturile și năzuințele individuale, strămețe și egoiste, se poate duce la împlinire numai atunci, când Hristos va fi rege al conștiinței și al voinței lui. Atunci va putea da „Cezarului ce este al Cezarului și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu”.

Dar a da ceva din sufletul tău, din mîntea ta, din sănătatea ta, acolo unde ești chemat să adaugi la ceace există, — să alini o durere, să satisfaci o necesitate — înseamnă a munci.

Ideia muncă:

Munca înseamnă, o împrăștiere de energie fizică și spirituală în cadrul colectivității sociale, făcută cu scopul de a-i adăuga vieții bunuri indispensabile, conservării și perpetuării ei, în timp și spațiu. Poate că surprinde pe mulți faptul, că pe lângă interpretarea obișnuită ce se dă „muncii” — de a fi numai un mijloc de creație de bunuri materiale — noi adăugăm aprecierea creștină, și spunem, că munca în primul rând este un legitim mijloc de educație religioasă.

Organizația socială și economică a vieții, începând din secolul XIX-lea, când doctrinele sociale au luat o amplă dezvoltare, a ignorat complet, adevăratul senz, al

muncii, care are o semnificație religioasă-morală. Aceste doctrine, le putem împărți în două — după sistem și metodă: — capitalismul și socialismul. Capitalismul sub forma ipocrită de „libertatea muncii” a căutat să-și aservească în mod egoist produsele muncii puterii „banului”. Socialismul dând importanță numai felului de organizare a muncii, i-a pierdut senzul spiritual, din momentul, în care a postulat „fericirea omului” în maximum de proprietate a bunurilor, în colectivitatea socială.

Omul, care este dăruit de Dumnezeu, într'adevăr cu „libertatea economică” și „dreptul de proprietate”, vedem că în aceste sisteme economice este privit ca un simplu mijloc, de a produce, a stăpâni, și a lua puterea, în procesul economic. În lupta ce se dă între aceste ideologii „persoana omenească”, cu structura eternă a sufletului ei, este înghițită de stomacul veșnic flămând al miraculoasei concepții „homo economicus”, distrugându-se în felul acesta valoarea interioară-morală și estetică a muncii, prin faptul că munca a fost detașată de valoarea și realitatea persoanei omului. Într-o atare societate, organizată și stăpănită de o astfel de mentalitate, omul este defraudat de „originalitatea și libertatea” lui interioară.

Aici, pe pământ, omul împlinește un destin divin, a cărui lumină se revărsă cu putere creatoare în complexul fenomenelor naturale, pe care le organizează prin „idee și muncă”. Viața omului dată de Dumnezeu, nu înseamnă lenevire, ci activitate. Singurile momente, în care omul își pune în legătură natura umană cu cea divină, le găsește în muncă. „Munca ori care ar fi, își lasă urmele nu numai în palme, ci și în creier”. Ea este o recreație a spiritului, și prin ea „eul individual” se poate dezvolta, până la caracter, până la personalitate,

Acest protopop, în 1841, e destituit la intervenirea prefectului maghiar Ghidofalvi: astfel se lucrează, de către cei străini de neamul românesc, la suprimarea protopopului. Motivul a fost că protopopul Corbilor își apăra biserica sa în fața unafiei și a iezuiților.

La 1842, Februarie 10, găsim semnătura protopopului din Corbi, în Matricolă pg. 23, Nr. 7, de arhidiaconul Candid Popovici.

În timpul său a avut ca ajutor în lucrările cele sfinte pe capelanul *Nicolae Popovici*. Candid Popovici moare la 1849, iar Nicolae Popovici la 1871.

Familia „Popovicilor” continuă a da preoți: pe Gheorghe Popovici până la 1878 când moare la frageda vârstă de 29 ani. Soția sa, preteasa văduvă, Sofia Gheorghe Popovici a răposat în 1932.

Pentru meritele care le-a avut această parohie în păstrarea ortodoxiei, i s'au dăruit în folosință 3 jugăre teren din cel primit cea reforma agrară al parohiei ortodoxe române din Viștea de jos. —

Dăm aceste date acum când Serviciul Social, direcția cercetărilor sociologice, adună date pentru punerea sub tipar a unui volum de monografie a „Țării Oltului”.

Pr. Nicolae Tețiu.

Problema natalității a ajuns să formeze preocupare capitală a conducătorilor de state.

Când atmosfera războinică etse stăpână pretutindeni, fiecare țară își cercetează cu meticulozitate comoara de viteji, cari ar putea stăvilii puhoiul dușman.

Cu durere se constată, că mult timp la noi s'a neglijat această latură a vieții sociale. Dacă totuș populația a sporit, aceasta se datorește vigoarei fără seamă a poporului nostru.

De câțva timp s'au furșat însă, în lumea satelor, îndeosebi metodele de limitare a nașterilor. În raport cu timpul trecut, azi sânt tot mai puține familiile cu 5-6 copii, și prea multe cele cu 1-2 copii. Peciinginea, durere, se întinde repede.

Ceea ce e și mai grav, e faptul, că și copiii câți li au, sânt crescuți cu hrană insuficientă, într'o atmosferă viciată și supunându-i prematur la munci peste puterile lor.

S'ar părea că sărăcia ar fi cauza acestei situații. Adevăratele cauze sânt însă luxul și ignoranța, care și-au dat mâna în opera lor distructivă. Sătenii cheltuiesc prea adese bani, câștigați cu sudoare, pe nimicuri de podoabă fără folos.

Ce-i de făcut spre a îndrepta lucrurile?

1. Schimbarea concepției greșite despre viață, prin conferințe, șezători, cărți, reviste și misiuni religioase, se impune ca o condiție „sine qua non”. Cercurile religioase să-și facă problema capitală, propovăduind lepădarea luxului, păcatul de a nu avea copii, călcând porunca divină. Mai ales că preutul cunoaște bine situația morală și materială a păstoriților săi, e cel mai chemat, în cadrele „Serviciului Social”, la remedierea răului.

2. Îndrumarea țăranilor spre un trai mai fdestulitor; în deosebi copiii să fie hrăniți mai bine.

3. Cantele școlare au să fie o realitate de asistență alimentară, fie din contribuții obligatorii, fie din excedentele bugetelor comunale.

4. Asistența medicală și igienică se întinde asupra tuturor elevilor și a copiilor extra școlari. Îngrijirea lor să fie gratuită și obligatorie.

5. Ajutorarea, mai din adins, a familiilor cu copii mulți, prin acordarea de prime lunare, care să ușureze susținerea grelei familii, așa cum fac alte țări.

6. Ca un corolar al celor de mai sus ar fi plasarea copiilor și la meserii, unde muncind să-și poată câștiga pâinea vieții și să fie de ajutor și celor rămași acasă.

Dacă popoare, trăind pe teritor restrâns și lipsit de bogății, pun problema natalității pe planul prim, cu atât mai vârtos ni se impune nouă această problemă ca străjeri la poarta Orientului.

Bogăția pământului românesc, binecuvântat de Dumnezeu din plin, nu se va putea folosi decât de o nație viguroasă, profund creștină, care, cu crucea într'o mână și cu spada în cealaltă, va dovedi totdeauna că este demnă de locul dat ei de Dumnezeu. —

Pr. Viorel Ogradă

Nr. 10.747—939 Ep.

Concurs

Se publică concurs pentru confecționarea mobilierului sculptat și a tâmplii la biserica ortodoxă română din Blaj.

Reflecții vor înainta oferte până la 23 Octombrie 1939, la Consiliul arhiepiscopesc ortodox român în Sibiu, unde se pot vedea zilnic planurile, devizul și condițiile, și unde se dau reflecțiilor formulare de oferte-tip pentru complectare cu prețurile ce oferă.

Se menționează, că se vor primi numai oferte făcute pe formulare de ofertă-tip, pe cari amatorii le pot avea dela Consiliul arhiepiscopesc ortodox rom. din Sibiu.

Sibiu, din ședința secțiunii economice, ținută la 29 Septembrie 1939.

Consiliul arhiepiscopesc

Un popas...

P. S. Policarp Morușca, episcopul românilor stabiliți în U. S. A., reîntors nu de mult în țara de baștină pentru vizitarea fraților, aflându-se în comuna Craiva, jud. Alba, la invitarea bunului prieten Dr. Ioan Pop fost ministru, a purces Duminecă 17 Septembrie 1939, în comuna Bucerdea-Vinoasă, jud. Alba, pentru a împărtăși cu arhieresti binecuvântări pe locuitorii acestei comune fruntașe, așezate lângă plaiurile Munților Apuseni.

La ora 9 P. Sa, ajuns în centrul comunei, este primit de sunete duioase de clopot și imnul „Pe Stăpânul”, cântat de corul comunei și, întâmpinați de preoți și de părintele prof. Alexandru Baba. De aici se îndreaptă spre sf. biserică, unde se oficiază sf. liturghie într'un cadru sărbătoresc în prezența credincioșilor covârșiți de măreția unei slujbe arhieresti cum rar avut-au prilej să vadă.

În cadrul sf. liturghii au fost hirotoniți: Ioachim Donici într'u ipodiacon și Cornel Morușca într'u diacon, pentru episcopia românilor din U. S. A. Răspunsurile la sf. liturghie au fost date de corul din loc, înstruit și dirijat de P. C. părinte Mircea Fodoreanu din parohia I, Bucerdea-Vinoasă.

La sfârșitul sf. liturghii P. S. episcop Policarp a rostit o impresionantă predică pentru vremile actuale, tâlmăcind evanghelia zilei cu mănecare dela citatul: „Ce ar dobândi omul de-ar câștiga lumea toată...” — Spune P. S. Sa că nici odată par'că n'au fost mai actuale aceste cuvinte decât de data aceasta, când de nimic pământesc nu mai poți fi sigur, astăzi, în vârtoarea de vremi încărcate de furtună. Acum e vremea ca omul să se lapede de sine, să nu-și mai pună toate năzuințele în cele ale pământului, ci să-și ridice nădejdele spre Dumnezeu care, așa precum odinioară a condus poporul ales, va conduce și neamul românesc spre albia mântuirii. Acum să ne plecăm și mai des genunchii și să ne înzecim rugăciunile de seara și dimineața, pentru noi și pentru cei plecați într'u apărarea noastră, la graniță, știuți sau neștiuți.

Împletirea rugăciunilor arhieresti cu cele ale poporului, rostirea unor ectenii pentru pacea lumii și a unei rugăcini pentru ploaie, au produs o atmosferă de profundă înălțare sufletească în rândurile credincioșilor.

După sf. slujbă părintele Mircea Fodoreanu a rânduit o masă comună, la care s'au întâlnit multe și vechi prietenii.

La ora 18 P. S. Sa s'a îndreptat spre comuna Craiva, unde își are locuința.

Nichifor Todor

Nr. 9761/1939.

Comunicare

Se aduce la cunoștință, că Părintele Petru Juhan dela parohia Glodghilești, județul Hunedoara, în baza §-ului 5 din Regulamentul fondului de ajutorare preoțesc, a ridicat dela Cassa Arhiepiscopozană din Sibiu, în numerar fără nici o reținere, ajutorul de înmormântare de Lei 15.000 (Lei cincisprezece mii) după soția sa Matilda, decedată la 25 August 1939.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului Arhiepiscopesc dela 16 Septembrie 1939.

Consiliul Arhiepiscopesc

Judecătoria mixtă Sibiu, secția cf.

Nr. 312/1939 cf.

(18) 1—1

Extract din publicațiunea de licitație

În cauza de executare făcută de următoarea banca „Albina” din Sibiu următorului Müller Mihail.

Judecătoria:

A ordonat licitațiunea execuțională în ce privește 3/6 părți din imobilele situate în comuna Șura Mare, circumscripția Tribunalului Sibiu, cuprinse în cf. a comunei Șura Mare. Nr. cf. 1915 și Nr. top. 2870 în valoare de 20.000 lei cu preț de strigare de 15.000 lei Nr. top. 2871 în valoare de 6000 lei cu preț de strigare 4500 lei, și Nr. top. 2872 în valoare de 20 lei cu preț de strigare de 15 lei, pe lângă menținerea dreptului de uzufruct viager intabulat sub C 6 în 1/4 parte din 1/5 parte în favoarea lui Stauterth Ioan pentru incasarea creanței de 3750 lei, capital și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua de 12 Octombrie anul 1939 ora 15, în localul oficial al cf. strada Carmen Silva Nr. 7 ușa 33 parter.

Imobilul ce va fi licitat nu va fi vândut decât pe un preț superior prețului de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc $\frac{1}{10}$ din valoarea imobilului drept garanție, în numerar sau în efecte de cauție după cursul fixat în § 42 legea LX 1881, sau să predea aceluiași delegat chitanța constatănd depunerea, judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiile de licitație (§ 147, 150, 170, legea LX 1881 § 21 legea LX 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întreprindă imediat garanția — fixată conform procentului prețului de strigare — la aceiași parte procentuală a prețului ce a oferit (§ 25 LXI 1908).

Data Sibiu, la 19 Ianuarie anul 1939.

Dir. de cf.:

Judecător:

(ss) Dr. Jurca

(ss) Coman

Pentru conformitate: P. Căndea

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

Adevărata fericire se află tot în muncă; în activitatea continuă pentru realizări mari, cari, chiar dacă, obosec fizic, pricinuesc în schimb înălțătoare bucurii spirituale.

„Rola muncii noastre, nu trebuie să satisfacă numai nevoile personale, ci să înlăducească și necazurile fraților oropșiți de soartă. Nici odată, sufletul nu se simte mai înălțat, mai aproape de Dumnezeu, ca atunci când a putut veni în ajutorul aproapelui, împărțind cu el suferința. „Amin zic vouă, cine ajută pe unul din acești frați mai mici, pe mine mă ajută”.

Biserica, prin concepția sa, ce se încheagă între laturile mistice ale evangheliei, plutind deasupra sistemelor economice și sociologice, a precizat senzul și a ridicat funcțiunea muncii, până la treapta sfințeniei.

Mântuitorul însuși a fost teslar, binecuvântând munca și fixându-o ca singura condiție superioară de desăvârșire a vieții, de fericire pământească și mântuire cerească.

Orice muncă adevărată este sfântă și în orice muncă se găsește ceva dumnezeesc. Aceasta este concepția bisericii despre muncă, și numai în spiritul acesteia se poate clădi cu spor, în acțiunea de renaștere socială, ce s'a întreprins.

Bucuria recoltării rodurilor spirituale, crescute dintr'o asemenea muncă, ne deschide ușa, spre a intra în sanctuarul culturii.

Ideia cultură :

Cultura minții și a sufletului constituie ideea, pe care vrem să o considerăm ca fundamentală, în organizarea Serviciului social. Dar o precizare amănunțită asupra felului, cum se înțelege și care este esența acestei culturi, indispensabilă scopului urmărit, nu avem. Avem

o formulare scurtă a culturii, într'un discurs al dlui prof. Gusti, care sună așa: „reforme culturale constau, într'o concepție mai pronunțată, a unei culturi creiătoare, a unei culturi constructive, pentru creiarea unei concepții personaliste. Conținutul acestei culturi îl formează „ideea sănătate, muncă adecă producție, educația minții și sufletului”. La prima ochire, a acestei formulări, se observă lipsa unei precizări asupra conținutului interior-calitativ al culturii, și se ia în considerare partea exterioră-technică a culturii, din care reiese ideea clară de a identifica cultura cu civilizația în spiritul sistemului dukeimian. Biserica, și în această problemă, trebuie să-și spună cuvântul și să dea criteriul.

„Cultura e chipul spiritual al neamului și se creiază de genul său. Ideia de civilizație e tehnica vieții materiale și are un caracter internațional, ce se poate imita”. Poți fi civilizat, fără a fi cult. Dl prof. Nichifor Crainic, într'o conferință, a dat un exemplu clasic, în senzului acesta: cu americanul îndopat de civilizație, care vine la Paris, și în fața statuei lui Napoleon mănâncă alune; deci e civilizat dar nu este cult. Asemenea, nici standardul de viață ridicat al țăranului, nu e un indicu de cultură, ci de civilizație. Cultura presupune un standard spiritual ridicat. Și în evanghelie, găsim trasă această deosebire fundamentală între civilizație și cultură, atunci, când Mântuitorul a zis „ce va folosi omul de va câștiga lumea aceasta, și își va pierde sufletul; oare nu-i mai mult sufletul decât haina”. Noi, fixați pe această concepție eminent spiritualistă, venim și spunem:

Cultura este prin esență, o creație spirituală, care reflectează ceea ce sufletul omnesc are mai profund și mai esențial. E o muncă de creație spirituală, o recol-

tare de bunuri și valori, ce se impun ca norme, și principii în procesul de dezvoltare a vieții omenești. Acest proces de desăvârșire spirituală — în lume și la popoare — nu se realizează prin surrogate culturale, ci printr'o cultură autentică. Cultura autentică este aceea care are o bază religioasă-etică. Umanitatea înaintea de a fi altceva, este o realitate spirituală religioasă-etică. Cultura care nu se fundamentează pe această realitate, ori cât de solidă ar fi temelia ei științifică și artistică, înseamnă o falsificare de titlu.

Cultura reală, se inspiră din idealuri superioare de spiritualitate și desfundă, în adâncul vieții, energii viguroase și fecunde, pentru progresul unui neam.

Energii culturale, în substanța lor, sunt energii etice, care isvoresc dintr'o voință ce stă sub comanda mentului unei conștiințe morale. Fără conștiința dictaturii „idealului moral” nu pot apărea culturi. Timpurile de anarhie morală ne mărturisesc despre degenerarea și pieirea anumitor culturi. Eliminarea idealurilor religioase din sfera culturii, duce la anularea fenomenului de creație a sufletului omnesc. Oswald Spengler spune, că „orice suflet autentic cultural este religios și esența oricărei culturi este religia”. Adevăratul climat de inspirație și creație îl formează religia. Dar el nu se află mai curat, mai sincer, mai intens, decât sub cupola mistică și cosmică, a bisericii lui Hristos, străpunsă în creștet până în eternitate de fulgerul crucii mântuitoare. Aici se poate face legătura intimă, indisolubilă, dintre „real” și „ideal”, „material și spiritual”. În Biserică sufletul își găsește „unitatea” și „armonia” puterilor lui creiătoare. Și în această convingere se poate crea cultuura și împărtăși de luminile culturii.

Gvern nou

Joi, în 28 Septembrie a. c., s'a format un nou guvern, care în aceeași zi a depus jurământul înaintea Sveranului la palatul Cotroceni.

Președinte al consiliului de miniștri este numit dl Constantin Argetoianu, consilier regal și președinte al senatului; la interne: dl N. Ottescu; ministru al propagandei: dl Al. Radian; ministru secretar de stat dl C. C. Giurescu; ministru al ordinii publice: dl Gabriel Marinescu; subsecretar de stat pe lângă președinția consiliului de miniștri: dl August Filip.

Cealaltă domni miniștri și-au păstrat portofoliile.

Nr. 10.539/1939

Comunicare

Se aduce la cunoștință că erezii după preotul pensionat Filimon Cosma din Tătarești, decedat la 14 Sept. 1939, în baza § 5 din Regulamentul fondului de ajutorare preoțesc au primit dela Cassa Arhiepiscopozană din Sibiu, în numerar fără nici o rețineră, ajutorul preoțesc de 40.000 (patruzeci mii) Lei.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului Arhiepiscopesc ținută la 25 Septembrie 1939.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 10.704/939

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea postului de șef de serviciu cl. III la Centrul Eparhial al arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu, care post este dotat de câtră stat de prezent cu salariu net de Lei 5152, plus indemnizația de chirie legală.

Reflectanții vor înainta până la 20 Octombrie 1939 la Consiliul arhiepiscopesc ortodox român în Sibiu cererile concursuale însoțite de următoarele acte:

1. Act de naștere,
2. Act de cetățenie,
3. Diploma de bacalaureat,
4. Actele de absolvire a studiilor teologice,
5. Certificate de serviciu,
6. Certificat de situația militară,
7. Cei căsătoriți vor aneza extras din registrul stării civile a celor căsătoriți, iar întrucât au copii se va anexa pentru fiecare copil minor extras din registrul stării civile de nașteri.

Se menționează, că reflectanții la acest post să fie preoți hirotoniți, având cel puțin cinci ani impliniți în serviciul Bisericii.

Sibiu, 28 Septembrie 1939.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 1471/1939

(67) 2-3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh din parohia de clasa a III-a **Lunca Călnicului**, protopopiatul Sf. Gheorghe, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salariu dela stat.
2. Sesiune parohială de 10 jugăre arător de cl. II și III.
3. Stola obișnuită.

Cererile de concurs, însoțite de documentele necesare și de încuviințarea Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc de-a concursa, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Sf. Gheorghe în termenul dat.

Candidații se vor prezenta, pe lângă prealabilă aprobare a oficiului protopopesc, într-o zi de Duminecă sau sârbătoare în parohie pentru a servi, a cânta și predica în biserică și pentru a fi cunoscuți de credincioși.

Sf. Gheorghe, 21 August 1939.
Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial

Aurel Nistor
protopop.

INFORMAȚIUNI

* **Hirotoniri.** Au fost hirotoniți următorii clerici: 1. Petru Gherman, profesor la Academia teologică „Andreiană” întru diacon, pe seama bisericii catedrale din Sibiu; 2. Zaharie Radu întru presbiter, pe seama parohiei Ludești, protopopiatul Orăștie; 3. Dr. Teodor Bodogae întru presbiter, pentru trebuințele arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu.

Rezidența Regală a Ținutului Mureș, prin dl colonel Dumitru Tocineanu-Petrescu, prefectul județului Sibiu, cu ocazia înmormântării rămășițelor pământești, a depus o coroană de flori pe mormântul dela Curtea de Argeș al marelui bărbat de stat Armand Călinescu, primul ministru al țării, omorât mișește de gloanțele trădătorilor de neam. Populația și primăria municipiului Sibiu, reprezentată prin dl Dr. Simion Mitea, ajutor de primar, a luat parte la solemnitatea înmormântării dela Curtea de Argeș, depunând o coroană de flori pe mormântul adânc regretatului defunct.

† **Letiția Bologa** născ. **Papiu**, venerabila soție a fostului director școlar Dr. Vasile Bologa, a încetat din viață în 25 Septembrie 1939, la ora 6 a. m., în etate de 71 ani și în fericită căsătorie de 49 ani, după ce a funcționat cu sârghință 15 ani și ca președintă a societății „Crucea Roșie”, filiala Sibiu. Răposata, una din fiicele fostului protopop de bun renume și luptător naționalist Ioan Papiu dela Deva și Sibiu, lasă adânci regrete în aceste centre ardelenene. În mormântarea i s'a făcut, din catedrala mitropoliei, la 27 Septembrie 1939 în cimitirul orașului Sibiu. Veșnică să-i fie amintirea!

Dela primăria municipiului Sibiu. Se aduc la cunoștință generală următoarele: Ministerul de interne face cunoscut, că din declarațiile asasinilor primului ministru al țării, Armand Călinescu, reese în mod vădit și complicitatea avocatului **Ioan Hergheliescu**, evadat din spitalul Brașov. Toți cetățenii iubitori de țară, cari știu de rostul lui, sânt rugați să comunice imediat poliției sau jandarmeriei unde se găsește. Gazdele care îl vor ocroti, sânt pasive de aplicarea art. 284 din Codul Penal Regele Carol al II-lea, sub învinuirea de favorizare la crimă.

Printre eschimoși. În vara anului curent, în lunile lui Iulie și August, delegatul papal canadian, mensioniorul Antonutti, a vizitat în avion stațiunea misionară eschimocă în regiunile gheturilor nordice, unde lucrează, de câteva decenii, misionarii catolici. Cum anunță foaia Vaticanului, Osservatore Romano, delegatul papal a fost, peste tot, încântat de progresele misiunii.

În mâni jidovești. Din datele statistice recente, publicate la Budapesta, reiese că jidovii din Ungaria posedă 485 mii jugăre de pământ. În cifra aceasta nu se cuprind proprietățile din teritoriile înapoiate Ungariei, — proprietăți destul de întinse.

Sicriul lui Genghis-Han. Gazetele din China vestesc că, în zilele acestea, o trupă de mongoli și chinezi a scos sacroflagul cuceritorului mongol **Genghis-Han** (1154—1227), din cavoul de până acum și l-au transportat în loc necunoscut din China de vest, pentru a fi mai puțin amenințat de mișcările războiului dintre japonezi și chinezi. — Hanul Genghis, în fruntea hoardelor sale tatare, a lăsat, cum se știe, urme în mai multe sate ardelenene, pustiindu-le cu foc și sabie. Sfârșindu-și zilele, corpul său a fost pus într'un sicriu de argint și așezat lângă alte două sicrie în care se găseseră oșmintele celor două soții ale hanului, adăpostit acum, după 7 sute de ani, la un loc mai sigur.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, în 1 Octombrie 1939, va predica părintele **Zosim Oancea**.

Nr. 362/1939

(65) 3-3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Mănerău**, din protopopiatul Hunedoarei, cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Ceneficiile împreunate cu acest post:

1. Locuință în natură.
2. 5 jugăre sesiune parohială fânaș.
3. Una măsură grâu dela fiecare familie.
4. Venitele stolare uzitate în parohie.
5. Salariu dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Hunedoarei în termenul indicat.

Candidații vor anexa la cererea de concurs și concesiunea dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, că pot candida la această parohie.

Candidații se vor prezenta cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sârbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de către parohieni.

Hunedoara, 6 August 1939.

Oficiul protopopesc ortodox român al Hunedoarei în înțelegere cu consiliul parohial.

Nicolae Suciu
protopop

Nr. 344/1939

(69) 3-3

Concurs

Pentru îndeplinirea postului de paroh în parohia de clasa II-a **Almaș-Seliște**, cu filia **Brașeu**, din protopopiatul Dobra, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele sânt:

1. Salariu dela stat.
2. Folosirea cimitirului și curtea bisericii.
3. Birul parohial în bucate, câte 20 litri porumb sfărâmat, sau 10 litri grâu dela fiecare număr de casă. Câte 10 case din fiecare comună rămân pentru cantor și crâznic.
4. Lemne de foc din pădurea expropriată, cât pentru 10 fumuri.
5. Venitele stolare obișnuite în tract.

Cererile de concurs, și aprobarea dela Consiliul arhiepiscopesc de a concursa, se vor înainta în termen oficiului protopopesc, ear concurenții se vor prezenta în parohie, cu avizul protopopului, spre a face cunoștință cu credincioșii.

Dobra, la 28 August 1939.

Oficiul protopopesc:

Ioșif Morariu
protopop

Nr. 303/1939

(66) 3-3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Lupșa**, din protopopiatul „Oltul” Șercaia, cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salariu dela stat.
2. Sesiunea parohială 10 jugăre fânaș și 9 jugăre pădure.
3. Una măsură bucate dela fiecare familie (jumătate grâu și jumătate cucuruz).
4. Venitele stolare stabilite de adunarea protopopească pentru întreg protopopiatul.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român „Oltul” Șercaia, jud. Făgăraș, în termenul arătat.

Le cererile de concurs se va anexa și concesiunea dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc Sibiu, că pot candida la această parohie.

Candidații se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sârbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de către parohieni.

Șercaia, la 25 Iulie 1939.

Oficiul protopopesc ortodox român „Oltul” în înțelegere cu consiliul parohial.

G. Joceșcu
ad. prot.

Judecătoria mixtă Sibiu, secția cf.

Nr. 139/1939 cf.

(17) 1-1

Extract din publicațiunea de licitație

În cauza de executare făcută de urmăritoarea „Albina” institut de credit și de economii, Sibiu, contra urmăritului Ioan Fleischer,

Judecătoria:

A ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilul situat în comuna Turnișor, circumscripția Tribunalului Sibiu, cuprinse în cf. a comunei Turnișor, Nr. cf. 1595 și Nr. top. 9545/1/6 casă de piatră în valoare de 50.000 lei cu prețul de strigare de 37.500 lei, pentru încassarea creanței de 25.990 lei, capital și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua de 11 Octombrie anul 1939 ora 15, în localul oficial al cf. strada Carmen Silva Nr. 7 ușă 33 parter.

Imobilul ce va fi licitat nu va fi vândut decât pe un preț superior prețului de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sânt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc % din valoarea imobilului drept garanție, în numerar sau în efecte de cauție după cursul fixat în § 42 legea LX 1881, sau să predea aceluiași delegat chitanța constând depunerea, judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiile de licitație (§ 147, 150, 170, legea LX 1881: § 21 legea LX 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregească imediat garanția — fixată conform procentului prețului de strigare — la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit (§ 25 LXI 1908).

Data Sibiu, la 12 Ianuarie anul 1939.

Dir. de cf.: Judecător:
(ss) **Dr. Jurca** (ss) **Coman**
Pentru conformitate: **P. Căndea**

Nr. 10110/1939

[75] 2-3

Concurs

Pentru întregirea postului II de cântăreț bisericesc în parohia **Satlung**, biserica Adormirea Maicii Domnului. Cel ales va primi:

1. Leafă lunară dela parohie — până ce va fi trecut în bugetul statului — 1000 lei.
2. Jumătate din sesiunea cantorală, adică 1/2 jugăr fânaș.
3. Taxele obișnuite la diferite servicii bisericești în săptămâna care va fi la rând.

Termenul concursului este de 15 zile dela data publicării în Telegraful Român. Candidații trebuie să aibă Diplomă de cântăreți bis. eliberată de către Școala de cântăreți bisericești.

Sibiu, la 15 Septembrie 1939.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 938/1939

[77] 2-3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a **Dridif**, protopopiatul Făgăraș se publică din nou concurs, în baza ordinului Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc Nr. 4419/1939, cu termen de 30 de zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salariu dela Stat.
2. Sesiunea parohială; arătură 3 măsură; fânaș 1 jug. 800 st. p.; iarba din cimitire și curtea bisericii.
3. O ferdelă de bucate dela fiecare gazdă sau echivalentul în bani după piața Făgărașului.
4. Stola uzitată în parohie.

Cererile de concurs, însoțite de certificatele de studii, și de încuviințarea de candidare a autorității superioare bisericești, se vor înainta oficiului protopopesc al Făgărașului în termenul deschis.

Concurenții se vor prezenta, cu prealabilă înștiințare a oficiului protopopesc, în parohie în Dumineci și sârbători pentru a se face cunoscuți poporului.

Făgăraș, la 16 Septembrie 1939.

Pavel Borzea
protopop.